

**NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)**

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 1

Til stede: Tuva Wolff Eikrem, Kjersti Elvestad, Alexander Horn, Kaare M. Risung og Tore Thallaug

I tillegg deltok: Linn Haug Holm og Stein Nilsen

Dato: 26. juni 2023

Behandlingsmåte: Teams-møte 14. juni 2023 og etterfølgende skriftlig behandling

Møte 1 sak 01/23-25 Innarbeidelse av endringer i NIFs lov og NIFs sanksjonsregelverk vedtatt på Idrettstinget 2023

Iht. fullmakt gitt av Idrettstinget 2023 i sak 18.1, innarbeidet NIFs lovutvalg følgende lovendringer vedtatt på Idrettstinget 2023 i samsvar med godkjent protokoll:

Endringer med umiddelbar ikrafttredelse i sak

- 17.2 NIFs lov § 1-2 (3) – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.15 NIFs lov § 3-4 (1) – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.17 NIFs lov § 4-1 (2) – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.18 NIFs lov § 4-4 – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.20 NIFs lov § 4-6 (9) – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.34 NIFs sanksjonsregelverk § 1-12-3-2 (4) – Forslag fra Norges Studentidrettsforbund

Endringer som trer i kraft senest 1. januar 2024:

- 17.4 NIFs lov §§ 2-4 (6), 2-11 (5) og 2-12 (9) – Forslag fra Norges Studentidrettsforbund, Norges Bedriftsidrettsforbund, Norges Brettforbund, Norges Triatlonforbund, Norges Motorsportforbund, Norges Fekteforbund og Norges Fleridrettsforbund
- 17.6 NIFs lov § 2-5 (3) – Forslag fra Norges Basketballforbund
- 17.9 NIFs lov § 3-2 (1) b) – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.12 NIFs lov § 3-2 (1) c) annet avsnitt, tredje avsnitt og nytt fjerde avsnitt – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.13 NIFs lov § 3-2 (1) d) – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.16 NIFs lov § 3-6 – Forslag fra Idrettsstyret
- 17.24 NIFs lov § 10-2 (2) – Forslag fra Idrettsstyret

Hva gjelder sak 17.34 besluttet lovutvalget å innarbeide lovendringen slik: *Beviskravet skal være klar sannsynlighetsovervekt*. Se sak 02/23-25 for nærmere begrunnelse.

Møte 1 sak 02/23-25 Ikrafttredelse av endring i NIFs sanksjonsregelverk i sak 17.34 vedtatt på Idrettstinget 2023

Idrettstinget 2023 vedtok i sak 17.34 umiddelbar ikrafttredelse for endring NIFs sanksjonsregelverk § 1-12-3-2 (4). Administrasjonen har bedt lovutvalget om en uttalelse om når skjæringstidspunktet skal være for saker som behandles etter regelendringen.

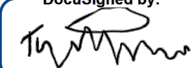
Lovutvalgets uttalelse:

Endringen består i at *Enhver rimelig tvil skal komme påtalte til gode* er endret til *Bevisbyrden skal være klar sannsynlighetsovervekt*.

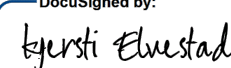
Lovutvalget fant det klart at skjæringstidspunktet for behandling av saker etter regelendringen må være *handlingstidspunktet*. Dette er best i tråd med tilbakevirkningsforbudet i Grunnloven § 97 og straffeloven § 3, første ledd, første setning som slår fast at *Straffelovgivningen på handlingstidspunktet anvendes*. Det er i flere Høyesterettssaker slått fast at begrepet *Straffelovgivningen* omfatter skyldkravet. Det er i teorien (Andenæs/Fliflet, Statsforfatningen i Norge, 11. utg., Oslo 2017 s. 583) lagt til grunn at det samme gjelder beviskravene.

Lovendringen viser til bevisbyrden (som knyttes til hvilken av partene som har bevisbyrden), som prinsipielt er noe annet enn beviskravene (som knyttes til graden av bevis). Lovutvalget fant - på bakgrunn av den skriftlige motivasjonen for lovendringen, samt diskusjonen på Idrettstinget - at endringen er ment å redusere kravene til bevisets styrke og mener at dette også bør reflekteres i ordlyden. Lovutvalget mener derfor at ordet *Bevisbyrden* må endres til *Beviskravet* og at en slik endring ligger innenfor den fullmakten Idrettstinget har gitt Lovutvalget til å *foreta nødvendige språklige endringer, korreksjoner ...*

I lovendringen brukes videre begrepet *klar sannsynlighetsovervekt*. Lovutvalget er usikker på om det med dette er ment det samme som *kvalifisert sannsynlighetsovervekt*, som er det begrepet som i alminnelighet benyttes innenfor strafferettspleien. Lovutvalget noterte imidlertid fra diskusjonen på Idrettstinget at meningen er at beviskravet for *klar sannsynlighetsovervekt* skal ligge på 75-80 % sannsynlighet og således i praksis innebære et beviskrav som ikke skiller seg særlig fra det mer innarbeidede beviskravet *kvalifisert sannsynlighetsovervekt*. Lovutvalget hadde imidlertid ikke tilstrekkelig grunnlag for å konkludere med at en eventuell endring fra *klar sannsynlighetsovervekt* til *kvalifisert sannsynlighetsovervekt* er en språklig endring som ligger innenfor den fullmakt Lovutvalget har fått til å foreta endringer/korreksjoner eller om en slik endring vil være av materiell art som ligger utenfor Lovutvalgets fullmakt. Lovutvalget finner det uheldig at NIFs lov på et så vidt sentralt spørsmål innenfor legalitetsprinsippets kjerneområde benytter et begrep som skiller seg fra bakgrunnsretten og vil oppfordre til at det på det ekstraordinære Idrettstinget som skal avholdes til høsten vurderes å foreslå å endre begrepet fra *klar* til *kvalifisert sannsynlighetsovervekt*.

DocuSigned by:

.....23DC83E24DBA462.....

Tuva Wolff Eikrem

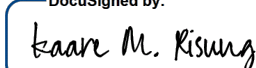
DocuSigned by:

.....669D023A5F874EA.....

Kjersti Elvestad

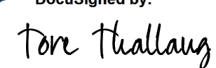
DocuSigned by:

.....3A0AE007E20F479.....

Alexander Horn

DocuSigned by:

.....791ABGD078D0472.....

Kaare M. Risung

DocuSigned by:

.....3D75D0074772437.....

Tore Thallaug

**NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)**

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 2

Til stede: Tuva Wolff Eikrem, Kjersti Elvestad, Alexander Horn, Kaare M. Risung og Tore Thallaug

I tillegg deltok: Linn Haug Holm og Stein Nilsen

Dato: 21. august 2023

Behandlingsmåte: Skriftlig

Møte 2 sak 02/23-25 Anvendelse av NIFs lov § 2-8 ved sak om avvikling av en idrett på et særforbundsting

Bakgrunn

NIFs administrasjon ber lovutvalget om å klargjøre om personer som representerer idrettslag som driver en bestemt idrett/aktivitet er inhabile etter NIFs lov § 2-8 til å delta i behandlingen av saker om å avvikle en idrett/aktivitet på et særforbundsting.

Problemstillingen er aktualisert ettersom Norges Rugbyforbund har innkalt til ekstraordinært ting for bla. å beslutte å avvikle én av formene for Rugby - "Rugby League", se vedlegg. I innkallingen fra forbundsstyret fremgår bl.a. følgende:

"Representanter for idrettslag som er tilknyttet NRF som følge av opptak av Rugby League som aktivitet i NRF og representanter for idrettslag som innehar medlemskap i både Rugby League Norge og NRF samt representanter for idrettslag som organiserer Rugby League aktivitet er inhabile og gis ikke stemmerett, jf. NRF lov § 8 (2) og Nif lov § 2-8 (2). Avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for vedkommende selv eller noen som vedkommende har nær personlig tilknytning til. Nevnte klubber har nær tilknytning til Rugby League Norge/Rugby League aktivitet og representanter for slike er inhabile i avgjørelsen om avvikling av RL som aktivitet og NRFs vilkår for medlemskap iht. lover og vedtak i WR og NIF. "

NIFs administrasjon har bedt lovutvalget om å klargjøre om personer som representerer idrettslag som driver en bestemt idrett/aktivitet er inhabile etter NIFs lov § 2-8 til å delta i behandlingen av saker om å avvikle en idrett/aktivitet på et særforbundsting.

Lovutvalgets uttalelse:

Personer som representerer idrettslag som driver en bestemt idrett/aktivitet er ikke av den grunn selv *part* i sak om å avvikle en idrett/aktivitet på et særforbundsting, og vil ikke av den grunn anses å ha en slik interesse at det foreligger *særegne forhold*. Avvikling vil dessuten ha betydning ikke bare for idretten/aktiviteten som eventuelt skal avvikles, men også for de gjenværende idretter/aktiviteter. Slike representanter vil derfor ikke være inhabile etter NIFs lov § 2-8 og kan delta i behandlingen og avgi stemme på et særforbundsting også i sak om å avvikle egen idrett/aktivitet.

**NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)**

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 3

Til stede: Kaare M. Risung, Kjersti Elvestad, Tore Thallaug, Alexander Horn og Tuva Wolff Eikrem.

Dato: 13. oktober 2023

Behandlingsmåte: Skriftlig behandling

Møte 3 sak 04/23-25 - Virkeområdet for Bestemmelser om barneidrett

Administrasjonen har bedt NIFs lovutvalg om å vurdere om deltakelse i konkurranser eller idrettsarrangementer er omfattet av barneidrettsbestemmelsene der deltakelse, eller tilretteleggelse for andres deltakelse, skjer i fullstendig privat regi.

Lovutvalgets uttalelse:

NIF-loven gjelder for «all aktivitet organisert under NIF», se NIF-loven § 1-1 (4). Barneidrettsbestemmelsene inngår i NIFs regelverk. Problemstillingen Lovutvalget er bedt om å vurdere er derfor bare aktuell når konkurransen eller idrettsarrangementet ikke skjer i regi av et organisasjonsledd i NIF. Det er uten betydning om konkurransen eller idrettsarrangementet gjennomføres i Norge eller i utlandet.

Videre er spørsmålet i utgangspunktet bare aktuelt hvis den personen, som deltar i eller tilrettelegger for barns deltakelse i konkurranser eller idrettsarrangementer, er medlem i et idrettslag som innebærer at vedkommende har akseptert å måtte overholde NIF-regelverket, se NIFs lov § 10-4 (1), bokstav a. Spørsmålet kan imidlertid være aktuelt også hvis en person, på annet grunnlag enn medlemskap i en idrettsforening, har akseptert å overholde idrettens regelverk, for eksempel at det følger av arbeidsavtale eller annet rettslig grunnlag.

Lovutvalget mener at en persons forpliktelse til å overholde NIFs regelverk ikke kan gjelde for all aktivitet medlemmet utøver på ulike områder i livet, heller ikke for deltakelse eller tilrettelegging for deltakelse i enhver konkurranse eller ethvert idrettsarrangement (utenfor NIFs regi). Den grensedragningen lovutvalget er bedt om å uttale seg om, er knyttet til konkurranser og idrettsarrangementer som skjer «i fullstendig privat regi». Når det er situasjonen, mener Lovutvalget at barneidrettsbestemmelsene ikke gjelder.

Lovutvalget ser at det kan være utfordringer knyttet til å fastslå hva som er «i fullstendig privat regi». En avgjørelse av dette må bero på en konkret vurdering basert på de faktiske forholdene. Vurderingen må ta hensyn til at en konklusjon om at en aktivitet anses organisert under NIF, vil innebære en innskrenkning av den grunnleggende friheten til å styre eget privatliv. Et eksempel på en situasjon der Lovutvalget mener at barneidrettsbestemmelsene ikke gjelder, er når et barn deltar i en konkurranse eller idrettsarrangement uten at barnets tilknytning til idrettslaget fremkommer, verken i forbindelse med påmelding, klesbruk eller på annen måte.

Møte 3 sak 05/23-25 - NIFs lov § 2-8

Administrasjonen har bedt NIFs lovutvalg om å vurdere om beslutninger som utelukkende er sportslige, er omfattet av NIFs lov § 2-8.

Lovutvalgets uttalelse:

Begrepet «avgjørelser» i NIFs lov § 2-8 skal forstås vidt, og omfatter mer enn formelle vedtak. Begrepet brukes i tilknytning til «sak». I dette ligger en viss trinnhøyde på betydningen avgjørelsen har. For eksempel vil et notat en person utarbeider til eget bruk i forbindelse med behandlingen av en sak, ikke være en del av «sakens dokumenter» etter forvaltningsloven. Samtidig er det på det rene at bestemmelsen i NIFs lov § 2-8, som er tilnærmet lik forvaltningslovens habilitetsbestemmelser, fremstår mindre egnet for anvendelse på beslutninger som utelukkende er av sportslig karakter. For eksempel kan en beslutning som tas under trening og konkurranser ligge utenfor hva som kan regnes som «sak». Bestemmelsen gjelder dessuten inhabilitet hos «tillitsvalgte», uten at det i loven er gitt noen definisjon av hvilke roller som er omfattet av begrepet. Lovutvalget anbefaler at NIF vurderer om det skal foreslås at bestemmelsen klargjøres, for eksempel ved å benytte begrepet «vedtak» eller unnta beslutninger som utelukkende er sportslige.

Møte 3 sak 06/23-25 - NIFs lov §§ 2-6 (5) og 2-7 (1)

Etter NIFs lov § 2-6 (5) fremgår det at «En person som er valgt eller oppnevnt i strid med bestemmelsen anses ikke som valgt eller oppnevnt.» Tilsvarende bestemmelse finnes i § 2-7 (1) siste setning. Administrasjonen har bedt NIFs lovutvalg om å vurdere hvem som skal beslutte om en person «er valgt eller oppnevnt i strid med bestemmelsen», dersom det er uenighet om dette.

Lovutvalgets uttalelse:

NIFs lov §§ 2-6 (5) og 2-7 (1) siste setning gir, i motsetning til § 2-4 (2) og (4), ingen anvisning på prosedyren dersom en person velges/oppnevnes i strid med NIFs lov §§ 2-6 og 2-7. Det er ikke grunnlag for å anvende § 2-4 (2) og (4) analogisk ettersom § 2-4 regulerer sammensetningen av et styre, utvalg mv. samlet sett og ikke den enkeltes valgbarhet isolert sett. I mangel av andre holdepunkter i NIFs lov, må det organ som foretok valget eller oppnevningen av den aktuelle personen beslutte om vedkommende kunne oppnevnes eller er valgbar eller ikke, dersom det er uenighet om dette. Lovutvalget vil anbefale at NIF vurderer en revisjon av §§ 2-6 og 2-7 for å gi anvisning på en prosedyre dersom en person velges/oppnevnes i strid med bestemmelsen. For å sikre et enhetlig regelverk, bør NIF vurdere om også valg/oppnevning i strid med §§ 2-4 og 2-5 bør inngå i revisjonen.

**NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)**

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 4

Til stede: Kaare M. Risung, Kjersti Elvestad, Tore Thallaug, Alexander Horn og Tuva Wolff Eikrem.

Dato: 2. november 2023

Behandlingsmåte: Videomøter 31. oktober og 2. november 2023

Møte 4 sak 05/23-25 Image Rights

NIFs administrasjon har bedt Lovutvalget om å klargjøre:

.. om henvisningen til utøvernes eiendomsrett til eget navn, signatur og bilde i § 14-4 påvirker innholdet i, og rekkevidden av, organisasjonsleddets rettigheter etter § 14-4 (1) og (2).

NIFs lovutvalg uttaler:

Det fremstår som klart for lovutvalget at utøvernes eiendomsrett til eget navn, signatur og bilde i NIFs lov § 14-4 (4) påvirker innholdet i, og rekkevidden av, organisasjonsleddets rettigheter etter NIFs lov § 14-4 (1) og (2). Lovutvalget vil nedenfor utdype dette.

NIFs lov § 14-4 lyder slik:

§ 14-4. Idrettens markedsavtaler

(1) Retten til å inngå markedsavtaler tilhører idrettens organisasjonsledd. Som markedsavtale regnes enhver avtale som gir et rettssubjekt rett til å utnytte et organisasjonsledd og/eller dets tilknyttede utøvere i sin markedsføring eller øvrige virksomhet.

(2) Et organisasjonsledd kan tillate at en utøver gis rett til å inngå egne markedsavtaler innenfor de rammer som er fastsatt av særforbundet. Dette gjelder både utøvere som er medlem i et idrettslag og utøvere som deltar på landslag eller har andre representasjonsoppgaver. Organisasjonsleddet skal godkjenne slik avtaler og besørge at det mottar en rimelig andel av de inntekter utøvernes egne markedsavtaler genererer.

(3) En utøver kan bare etablere ansettelsesforhold knyttet til sin sportslige virksomhet med et organisasjonsledd.

(4) Innenfor de begrensninger som følger av NIFs regelverk og særforbundets rammer, har utøver selv eiendomsretten til eget navn, bilde og signatur.

Utgangspunktet etter NIF lov § 14-4 (1), første setning er at kompetansen ("retten") til å inngå markedsavtaler er lagt til idrettens organisasjonsledd. Samme prinsipp er nedfelt i NIFs lov § 13-3 (3) andre setning. Ingen andre, heller ikke landslagsutøvere, har i utgangspunktet rett til å inngå markedsavtaler. Utøvere kan derfor som utgangspunkt ikke inngå egne markedsavtaler.

NIFs lov § 14-4 (2) regulerer særforbundenes rammer for utøvernes egne markedsavtaler. Uttrykket "*som er fastsatt*" peker i retning av en forventning om at slike rammer faktisk fastsettes. Selv om en utøvers markedsavtale er fremforhandlet innen særforbundets rammer, krever avtalen godkjenning av organisasjonsleddet. I en slik godkjenning skal det *besørges* at organisasjonsleddet mottar en *rimelig andel av de inntekter utøvernes egne markedsavtaler genererer*. NIFs lov § 14-4 (2) oppstiller ikke nærmere krav til rammene.

NIFs lov § 14-4 (4) slår fast at utøverne har *eiendomsrett til eget navn, bilde og signatur* (i det følgende referert til som "Image Rights"). Begrepet "Image Rights" er riktignok videre enn bare *navn, bilde og*

signatur og inkluderer for eksempel også stemme, aliaser, initialer, karikaturer etc. Fordi også andre Image Rights hviler på samme grunnlag som *navn, bilde og signatur*, benyttes begrepet Image Rights i denne uttalelsen. Lovutvalget bemerker at Image Rights er grunnleggende i personretten. Image Rights oppstår derfor ikke gjennom NIFs lov, men er fastsatt i bakgrunnsretten. For eksempel er retten til eget bilde slått fast i åndsverkloven § 104. Uhjemlet utnyttelse av Image Rights kan dessuten være beskyttet av straffeloven § 267 (krenkelse av privatlivets fred). I disse bestemmelsene er uttrykkelig samtykke fra avbildede det primære hjemmelsgrunnlaget for gjengivelse av bildet. I tillegg må samtykket oppfylle eventuelle øvrige krav til samtykke i aktuell lovgivning. Image Rights kan også være personopplysninger som må behandles i henhold til krav i personopplysningsloven. Lovutvalget er ikke kjent med om landslagskontraktene eller andre dokumenter er utformet slik at de gir et lovlig rettslig grunnlag for organisasjonsleddet til å råde over utøvernes "Image Rights", herunder videreføre en slik rett til andre parter i markedsavtaler.

Eiendomsrett er et samlebegrep for retten til negative og positive beføyelser over formuesgjenstanden. Det fremgår klart av bestemmelsen at utøvernes eiendomsrett til Image Rights - innen rammene av markedsavtaler knyttet til idretten - ikke er total, men begrenset av *NIFs regelverk og særforbundets rammer*.

NIF lov § 14-4 (1) gjør en begrensning i utøvernes eiendomsrett ved at avtalekompetansen er lagt til idrettens organisasjonsledd. Lovutvalget kan ikke se at øvrige deler av NIFs lov § 14-4, eller NIFs lov § 14-5 (1) om medvirkningsplikt eller (3) om reservasjonsrett inneholder begrensninger i utøvernes eiendomsrett til Image Rights. Heller ikke henvisningen til særforbundets rammer innebærer i seg selv noen begrensning av utøvers eiendomsrett. Som en tilleggskommentar bemerker lovutvalget at NIF eller andre organisasjonsledd trolig ikke ensidig kan betinge seg en overdragelse av eiendomsrett eller bruksrett i et slikt omfang at utgangspunktet om utøvers Image Rights i realiteten reverseres.

Medvirkningsplikt og reservasjonsrett angår markedsavtaler generelt. Organisasjonsleddet kan inngå markedsavtaler som utnytter utøvere og som forutsetter deres medvirkning uten markedsavtalen dreier seg om Image Rights. Eksempel på en slik avtale er plikt for utøvere til i visse sammenhenger å opptre i bekledning som viser logoer for organisasjonsleddets sponsorer. Vi kan ikke se at bestemmelsene regulerer det bakenforliggende forholdet mellom utøver og organisasjonsledd, i alle fall for så vidt angår den del av markedsavtaler som dreier seg om utnyttelse av utøvers Image Rights. Området for NIFs lov § 14-5 er medvirkning til avtaler som er inngått, men regulerer ikke selve spørsmål om når og på hvilke betingelser slik avtaler kan inngås. En overføring av rettigheter til Image Rights fra utøverne til organisasjonsleddet krever utøvernes samtykke.

Konsekvensene av at eiendomsretten ligger hos utøverne, mens avtalekompetansen ligger hos NIFs organisasjonsledd, er at ingen av partene i utgangspunktet i idrettslig sammenheng kan inngå markedsavtaler som omfatter utøvernes Image Rights.

NIFs regelverk har ingen bestemmelser om hvordan avtaleinngåelsesprosessen mellom organisasjonsleddet og utøverne, enkeltvis eller samlet, skal være. Uenighet om spørsmål som ikke er regulert i NIFs lov, kan vanskelig finne sin løsning gjennom lovtolkning. Inngåelse av markedsavtaler som omfatter utøvers Image Rights må derfor hvile på annet rettsgrunnlag, typisk avtaler mellom organisasjonsleddet og utøveren eller særforbundets rammer.

Det nærmere innholdet av rammeverk og avtaler, utover det som følger av NIFs lov, må fastsettes konkret. Blant annet må innholdet være egnet til å oppfylle NIFs lov § 14-1 "... å regulere idrettens interne rettighetsforhold hva gjelder ... markedsmessige forhold under iakttakelse av idrettens oppbygning og organisering samt hensynet til solidaritet innen idrettsorganisasjonen.

Andre hensyn det er naturlig å vektlegge er løsninger som oppleves som rimelig og som gir forutsigbarhet for partene. Sistnevnte må veies opp mot behovet for fleksibilitet. Også hva som i praksis er mulig eller hensiktsmessig vil måtte være styrende. Hvilke avtaletekniske løsninger partene kommer frem til vil kunne variere fra idrett til idrett, fra gren til gren, og fra utøver til utøver.

Selv om lovutvalgets tolkningsuttalelser i praksis kan være av betydning for tvister knyttet til ovennevnte momenter, har ikke lovutvalget myndighet til å avgjøre konkrete tvister knyttet til NIFs lovs

markedsregler, EØS-avtalen, konkurranse-loven osv. Gjelder tvisten inngåtte avtaler, må saken løses ved hjelp av alminnelige tvisteløsningsmekanismer, herunder bringes inn for domstolene.

**NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)**

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 5

Til stede: Kaare M. Risung, Kjersti Elvestad, Tore Thallaug, Alexander Horn og Tuva Wolff Eikrem

Dato: 28. juni 2024

Behandlingsmåte: Teamsmøte 23. april 2024 og etterfølgende skriftlig behandling

Møte 5 sak 08/23-25 - Om NIF-ansatte med arbeidssted i idrettskretsen kan oppnevne et styremedlem til idrettskretsstyret av og blant de NIF-ansatte med arbeidssted i idrettskretsen

De som arbeider i idrettskretsen har formell ansettelse i NIF, men har sitt arbeidsted og utfører utelukkende oppgaver for idrettskretsen, som er en annen og autonom juridisk enhet enn NIF. Ettersom idrettskretsen ikke har egne ansatte, kan de heller ikke ha formell ansatterepresentasjon i idrettskretsstyret. Administrasjonen har derfor bedt NIFs lovutvalg om å vurdere om NIFs regelverk åpner for at NIF-ansatte som arbeider i idrettskretsen likevel kan oppnevne et styremedlem til idrettskretsstyret av og blant de NIF-ansatte som arbeider i idrettskretsen.

Lovutvalgets uttalelse:

Idrettskretsen er en autonom juridisk enhet som er et felles organ for idretten innen sitt geografiske område. Iht. NIFs lov § 5-2 skal idrettskretsen bl.a. arbeide med lovpålagte oppgaver og saker av felles interesse for idretten. Idrettskretstinget er idrettskretsens høyeste myndighet, og idrettskretsstyret, som velges på idrettskretstinget, er idrettskretsens høyeste myndighet mellom idrettskretstingene, jf. NIFs lov § 5-2. Idrettskretsstyret har lovpålagte oppgaver, og skal iht. NIFs lov § 5-11 bl.a. iverksette de vedtak idrettskretstinget fatter.

Sammensetningen av Idrettskretsstyret er regulert i NIFs lov § 5-9 (i) og bestemmelsen nevner ikke rett for ansatte i NIF eller andre til å utpeke styremedlemmer. NIFs lov er ikke til hinder for en slik representasjonsrett, og idrettskretsen kan derfor innta en slik representasjonsrett i egen lov dersom idrettskretstinget vedtar dette med 2/3 flertall. Vedtaket bør klargjøre de nærmere rammer for representasjonsretten og ivareta kravene i NIFs lovnorm (NIFs lov § 5-4) og hensyn i NIFs lov for øvrig.

De NIF-ansatte som arbeider i idrettskretsen er ansatt for å utføre oppgaver i idrettskretsen, selv om den formelle ansettelsen ligger hos NIF. Disse ansatte rapporterer etter NIFs lov § 5-12 (1) til organisasjonssjefen i idrettskretsen. Organisasjonssjefen har tale- og forslagsrett i idrettskretsstyret og talerett på idrettskretstinget og ledermøtet. NIF-ansatte med arbeidssted i idrettskretsen kan derfor uansett fremme sine interesser overfor idrettskretsstyret og idrettskretstinget gjennom organisasjonssjefen.

Møte 5 sak 09/23-25 - Om person oppnevnt/valgt i strid med NIFs lov § 2-5 anses som ikke valgt eller oppnevnt, og hvem som skal beslutte om en person er valgt eller oppnevnt i strid med bestemmelsen, dersom det er uenighet om dette

Administrasjonen har bedt lovutvalget om å vurdere om lovutvalgets uttalelse i møte 3 sak 06/23-25 kan anvendes analogisk på NIFs lov § 2-5.

Lovutvalgets uttalelse

Lovutvalget viser til følgende uttalelse i møte 3 sak 06/23-25 - NIFs lov §§ 2-6 (5) og 2-7 (1):

«Etter NIFs lov § 2-6 (5) fremgår det at «En person som er valgt eller oppnevnt i strid med bestemmelsen anses ikke som valgt eller oppnevnt.» Tilsvarende bestemmelse finnes i § 2-7 (1) siste setning. Administrasjonen har bedt NIFs lovutvalg om å vurdere hvem som skal beslutte om en person «er valgt eller oppnevnt i strid med bestemmelsen», dersom det er uenighet om dette.

Lovutvalgets uttalelse:

NIFs lov §§ 2-6 (5) og 2-7 (1) siste setning gir, i motsetning til NIFs lov § 2-4 (2) og (4), ingen anvisning på prosedyren dersom en person velges/oppnevnes i strid med NIFs lov §§ 2-6 og 2-7. Det er ikke grunnlag for å anvende NIFs lov § 2-4 (2) og (4) analogisk ettersom NIFs lov § 2-4 regulerer sammensetningen av et styre, utvalg mv. samlet sett og ikke den enkeltes valgbarhet isolert sett. I mangel av andre holdepunkter i NIFs lov, må det organ som foretok valget eller oppnevningen av den aktuelle personen beslutte om vedkommende kunne oppnevnes eller er valgbar eller ikke, dersom det er uenighet om dette. Lovutvalget vil anbefale at NIF vurderer en revisjon av NIFs §§ 2-6 og 2-7 for å gi anvisning på en prosedyre dersom en person velges/oppnevnes i strid med bestemmelsen. For å sikre et enhetlig regelverk, bør NIF vurdere om også valg/oppnevning i strid med NIFs lov §§ 2-4 og 2-5 bør inngå i revisjonen.»

Lovutvalget anser at lovutvalgets uttalelse kan anvendes analogisk på person som er valgt eller oppnevnt dersom det er uenighet om personen er valgt eller oppnevnt i strid med NIFs lov § 2-5.

NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 6

Til stede: Kaare M. Risung, Kjersti Elvestad, Tore Thallaug, Alexander Horn og Tuva Wolff Eikrem

Dato: 21. oktober 2024

Behandlingsmåte: Skriftlig

Møte 6 sak 10/23-25 NIFs sanksjonsregelverk, ny §§ 1-21 og 1-21.

Administrasjonen har bedt lovutvalget om å behandle følgende forslag til endring av NIFs sanksjonsregelverk, ny §§ 1-21 og 1-22:

Endringsforslag:

EKSISTERENDE ORDLYD NY ORDLYD

	DEL III MIDLERTIDIGE TILTAK VED MULIG REGELBRUDD
	§ 1-21 Midlertidige tiltak vedtatt av idrettslag ved mulig regelbrudd (1) Ved mulig brudd på NIFs sanksjonsregelverk kan idrettslag, for å ivareta medlemmers opplevelse av trygghet, vedta følgende tiltak overfor personer omfattet av § 1-3 (1): a) Begrenset adgang til anlegg, lokaler mv. som idrettslaget eier eller disponerer. b) Begrenset adgang til å delta i eller være til stede på trening, konkurranser og arrangementer organisert av eller i samarbeid med idrettslaget. (2) Vedtaket opphører automatisk tre måneder fra vedtaksdato, med mindre idrettslaget beslutter at det skal opphøre tidligere.
	§ 1-22 Midlertidige tiltak vedtatt av særforbund ved mulig regelbrudd (1) Ved mulig brudd på NIFs sanksjonsregelverk eller særforbundets eget regelverk kan særforbund, for å ivareta medlemmers opplevelse av trygghet, vedta følgende tiltak overfor personer omfattet av § 1-3 (1):

	a) Begrenset adgang til anlegg, lokaler mv. som særforbundet eller særforbundets tilsluttede organisasjonsledd eier eller disponerer. b) Begrenset adgang til å delta i eller være til stede på trening, konkurranser og arrangementer organisert av særforbundet eller særforbundets tilsluttede organisasjonsledd. (2) Vedtaket opphører automatisk seks måneder fra vedtaksdato, med mindre særforbundet har besluttet at det skal opphøre tidligere.

Lovutvalgets uttalelse:

Lovutvalget behandlet forslag til endring av NIFs sanksjonsregelverk, ny §§ 1-21 og 1-22 og har ingen lovtekniske merknader til forslaget. Det savnes imidlertid en begrunnelse for hvorfor automatisk opphør av midlertidige tiltak er satt til tre måneder for idrettslag og 6 måneder for særforbund.

Lovutvalget noterer følgende fra saksfremlegget: *[v]ed en eventuell vedtakelse av bestemmelsen, vil det også utarbeides veiledningstekst som beskriver idrettsstyrets intensjon med bestemmelsen og hvordan saksbehandlingen bør være.* Det blir særdeles viktig at saksbehandlingen blir betryggende og ivaretar grunnleggende rettssikkerhetshensyn, som retten til å bli hørt og retten til å få beslutning om tiltak overprøvd. Veiledningsteksten må klart belyse de kryssende hensyn.

Lovutvalget oppfordrer Idrettsstyret til å vurdere en viss innstramming av ordlyden:

Ved ~~mulig~~ sannsynlig brudd på NIFs sanksjonsregelverk [/eller særforbundets eget regelverk] kan idrettslaget [/særforbund], for å ivareta medlemmers ~~opplevelse av trygghet~~, vedta følgende tiltak overfor personer omfattet av § 1-3 (1):

Hensikten med de foreslåtte endringene er å heve terskelen noe på vilkårssiden og at hensynet til tryggheten endres fra ren subjektiv opplevelse til objektivisert behov. I veiledningen kan det sies noe om at det ikke er et krav om at det skal være konstatert et regelverksbrudd, men at faktum må være så klart at det er grunn til å tro at det kan foreligge regelverksbrudd. I veiledningen kan det også komme frem at en vurdering av trygghet må inkludere både det subjektive og objektive behovet for beskyttelse.

Videre kan det vurderes om det istedenfor "*Begrenset adgang til....*" bør stå "*Begrensninger i adgangen til*". Det vil da bli mer naturlig å vurdere også andre begrensninger, enn at vedkommende ikke har tilgang. Det kan være tilstrekkelig å sette vilkår knyttet til adferd, f.eks. forbud mot at vedkommende snakker med, eller er i nærheten av, angitte personer o.l. Uansett ordlyd så kan dette beskrives i veiledningen.

**NORGES IDRETTSFORBUNDS LOVUTVALG
(2023-2025)**

PROTOKOLL FRA MØTE NR. 7

Til stede: Kaare M. Risung, Tore Thallaug, Alexander Horn, Tuva Wolff Eikrem og Stein Nilsen

Dato: 17. januar 2025

Behandlingsmåte: Skriftlig behandling

Møte 7 sak 11/23-25 Godkjenning av innkalling til årsmøter og ting

Administrasjonen har bedt NIFs lovutvalg om å vurdere om det i «*godkjenning av innkallingen*» til et årsmøte/ting utelukkende skal foretas en vurdering av om årsmøtet/tinget er lovlig innkalt, dvs. en lovlighetskontroll, eller om årsmøtet/tinget kan beslutte å ikke godkjenne en innkalling på fritt grunnlag.

Lovutvalgets uttalelse:

Iht. NIFs lov § 3-4 (1) f) er ett av punktene på saklisten til idrettstinget «*Godkjenning av innkallingen*». Det samme punktet gjenfinnes i NIFs lov § 5-9 (1) b) for idrettskretstinget, og for alle øvrige organisasjonsledd i NIFs lovnormer som er vedtatt av idrettsstyret. Å godkjenne innkallingen er derfor et eget punkt på saklisten på alle årsmøter/ting i NIFs organisasjonsledd.

Ettersom godkjenning av innkallingen er en vedtakssak, innebærer det at det skal votes over om innkallingen kan godkjennes eller ikke. Spørsmålet er om de stemmeberettigedes skjønnsutøvelse på hva de skal stemme er begrenset. Eller, som formulert i spørsmålsstillingen lovutvalget er forelagt, om de stemmeberettigede kun skal foreta en lovlighetskontroll, eller om årsmøtet/tinget kan beslutte å ikke godkjenne en innkalling på fritt grunnlag.

Det følger av NIFs lov § 2-21 (1) at *[m]ed mindre annet er bestemt i denne lov, skal et vedtak, for å være gyldig, være truffet med alminnelig flertall av de avgitte stemmer*. Utgangspunktet er at de stemmeberettigedes skjønn på hvordan de skal stemme ikke er underlagt noen begrensninger. Et utslag av dette prinsippet er at inhabilitetsreglene etter NIFs lov § 2-8 ikke gjelder for andre enn *tillitsvalgt, oppnevnt representant eller ansatt i et organisasjonsledd*.

NIFs lov § 2-16 (4) gir årsmøtet/tinget kompetanse til å godkjenne en innkalling i strid med loven. Dette innebærer imidlertid ikke at avstemmingen generelt er begrenset til en lovlighetskontroll.

Utgangspunktet om at stemmer må kunne avgis på fritt grunnlag er imidlertid ikke absolutt. Det må trekkes en grense mot rettsmisbruk / foreningsrettslig myndighetsmisbruk. Å stemme ned godkjenning av en lovlig innkalling med grunnlag i for eksempel utenforliggende, vilkårlige, diskriminerende eller usaklige hensyn vil etter omstendighetene kunne lede til at vedtaket er ugyldig. Dette kan særlig være aktuelt dersom det er andre punkter på agendaen som kan lede til rettstap for foreningen eller andre, som for eksempel at årsregnskap ikke kan vedtas, eller eksklusjonsvedtak ikke kunne bli prøvet.

Det må også trekkes en grense der et overordnet organisasjonsledd i medhold av NIFs lov § 2-3 innkaller til årsmøte, ting og møter i underordnet organisasjonsledd. I slike tilfeller vil det være motstrid mellom

retten til å velge å godkjenne innkallingen og den retten den overordnet organisasjonsleddet har til at slike møter skal avholdes. Denne motstriden må løses slik at årsmøtet/tinget ikke på fritt grunnlag kan velge ikke å godkjenne innkallingen. Et vedtak som nekter å godkjenne innkallingen vil alternativt kunne anses som myndighetsmisbruk i det underordnede organisasjonsleddet. Uansett grunnlag vil et vedtak om ikke å godkjenne innkallingen i slike tilfeller kunne være ugyldig.

Dersom godkjenning av innkalling i praksis stemmes ned og det er grunn til å tro at dette er i strid med foreningsretten, må møteleder kunne fortsette på de andre punkter på agendaen og avvente eventuelle rettsmidler mot vedtakene i etterkant.